

ברחוב—וילדה בת 9 רצה אל חברתה וקראה:

האבא שלי!

עים. אף-על-פי שלא אמר דבר, הבחין היי סב במרחש.

על מהות יחסיה עם יואב, יחסים שגרמו לבסוף באופן ישיר למותו של יואב, ולהרס חייהן של שתי המשפחות מרובות הילדים, סיפרה השבוע צילה גובאני, הניכית בית ספר למלאכה של ויצ"ו ברחובות: "יואב הסתובב הרבה בבית שלנו. ולאט לאט הת-אהבנו. בהתחלה רק היינו מחליפים בינינו מבטים וחיוכים, אבל מלפני תשעה חודשים החל יואב לספר לי כי ישראל בגד בי לא פעם, כאשר היה עוד בריא. ואם הוא בגד בכך, למה שגם את לא תבגדי בוי? אמר לי יואב. הוא ניסה לשכנע אותי כי אנחנו זוג מתאים. גם לי היה קשה מאוד להיות עם בעל כזה ולבסוף הסכמתי.

יואב, האם זה יכול לעזור לי אצל חברת הביטוח?"

ישראל החליט לבסס את תביעת הפיצויים שלו על אבדן שיירי משקלו הנפשי, נהג להסתובב כל היום לבוש חלוק, למלמל דברים בלתי מובנים לאנשים שפגש ברחוב. רק עם יואב ובני משפחתו נהג כאדם נורמלי לכל דבר. הוא ידע כי יואב רוצה לבינות חדר נוסף לבית סבתו שירש, הבטיח לעזור לו בכסף שיקבל מפיצויים, להעלים עין אם ירצה יואב לבנות קצת מעבר לשטח חוץ. רק שתשמור היטב על הסודות שלי," הפציר בידידו הטוב.

יואב שמר אמנם על סודו של ישראל, לא סיפר על כך לאיש מלבד בני משפחתו הקרובים. אולם משעברו חודשים רבים וכספי הפיצויים עדיין לא זרמו לכיסיו של ישראל, גייס יואב אצל בני משפחתו את הכספים שהיו דרושים לו לבניה, ניגש להוריו סוף חדר ואמבטיה לבית-הסבתא, לא חשש לחרוג משטחו, בהסתמכו על הבטחת יודיו להעלים עין מהברכה.

רק הונחו מסגרות העץ ליסוד, הועיק ישראל את אמו, ששהתה אצל בתה בנתניה, שלח אותה לעיריית רחובות להתלונן על החריגה מהגבול בבניית בית השכנים. הן עירייה התערבה, ביטלה ליואב את הרשיון.

★ ★ ★

חתונה לארוחת ערב

אותה הודמנות פרץ בין שני הידידים ריב חריף, שהגיע כמעט לתגרת ידיים. היחסים בין השניים הורעו. זמן-מה לא דיברו ביניהם אולם חזרו להיות ידידים, לפחות למראית עין.

יואב נהג כלפי ישראל בהבנה מקסימלית, כפי שנוהג יידישנפס בחבר מרוכא. הוא בילה הרבה בחברתו, דאג להפריש למענו פירות וירקות מהמטענים שהיה מוביל במ-כונניתו, כנהג שכיר. אולם ידידותו של יואב לישראל היתה עמוקה יותר. הוא לא דאג רק לנפשו של שכנו הקרוב, השתדל לבדד גם את אשתו. כי צילה, שעלתה ארצה מרומניה בגיל 14, ונישאה לישראל שנתיים לאחר מכן, לא השלימה עם עובדת היותה נשואה לבעל חסר כוח-גברא. מבטי הערצה שהחליפה עם יואב זכו לתשובה לוחטת. לא עבר זמן רב ויואב פיצה את צילה על ה-חודשים שהיתה שרויה ללא בעל.

היתה זו תחילת-הקץ. כי ישראל, הבעל המרומה, לא היה כשאר הבעלים בעל-הקרניים שלא יודעים את אשר הכל יור-

הסיבה

צילה גובאני (26) נישאה לישראל כשהיתה כבת 16. היא עלתה לארץ מרומניה ללא הורים, שמחה לכל גילוי של ידידות. לאחר שנה של לימודים בבית הספר למלאכה של ויצ"ו ברחובות, הכירה את ישראל הצעיר, נישאה לו בתום תקופת היכרות קצרה, בגדה בו לאחר מכן עם ידידו יואב. בשיחה עם כתב העולם הזה, שהתקיימה בגן בית החולים קפלן, בנוכחות אחיו ואחותו של ישראל, הכחישה צילה את טענותיהם של השניים, כאילו באה היזמה ליחסים ביניהם רק מיואב, שממש אנסה להסכים. "אהבתי אותו והוא אהב אותי," הודתה אשת ההורג, כשפניה מעידים על התרגשות רבה.

שהבנתי שהכל ידוע לו, וסיפרתי לו הכל. הוא היה עצבני מאד, אבל אני אמרתי לו כל מה שהיה לי בלב. סיפרתי שאהבתי את יואב והוא אהב אותי. אמרתי לו שעשיתי את זה כי הוא אינו יכול להיות גבר ובעל אמיתי בשבילי.

"אז למה לא סיפרת לי כל הזמן?" הוא צעק, "אשה נחבר ביחד! בגידה כפולה!" הן דבר קרה בשעות הצהריים. הוא התישב ב-מרפסת ואני שכבתי במיטה. לא יכולתי ל-המשיך ולחיות בבושה איזומה כזו, אחרי שגודע הדבר לכולם. החלטתי להתאבד. לקחתי 12 גלולות שינה ונכנסתי למיטה. לא רציתי לקום עוד.

"התעוררתי רק למחרת, בשעה שתיים בצהריים, במיטה אחרת בבית-חולים קפלן. לשוטרים שבאו לתקור אותי סיפרתי את הכל."

★ ★ ★
"הוא יודי הטוב!"

אשר נודע סיפור פרשת יחסיו של יואב עם צילה למשפחת הנרצח, הגיבו

"למה את עושה לי את זה?"

יום המקרה חזרה צילה מעבודתה במכון בשעות הצהריים, כרגיל. על מה שהתרחש לאחר מכן סיפרה היא: "ישראל התחיל לתקור אותי על יחסי עם יואב. הוא טען שאנשים סיפרו לו על כך והכל ידוע לו כבר. ידעתי שלא רק האנשים סיפרו לי, אלא שגם הוא בעצמו הבחין בכך מוזמן. אני עצמי ביקשתי מיואב פעמים אחדות ב-שבועות האחרונים להפסיק את זה, כי יש ראל עלול לנקום בו. יואב ענה שאינו מא-מין כי חברו הטוב ביותר יפגע בו. כבר לפני ארבעה חודשים שאל אותי פעם יש-ראל, אחרי שחקר אודות יואב, למה את עושה לי את זה, לא מספיק שכל העולם שונא אותי?"

"לפעמים היה גם מכה אותי בנזמך התקירות האלה, אבל באותו יום היה שקט יותר. לא יכולתי להוסיף ולסבול את השקרי אחרי

הצד המרגדיה

כפי שנראתה בימי השבעה, כשעשרות מאנשי שעריים באו לשבת עם האבלים ולנחמם. הבית מימין, שדלתו פתוחה, הוא ביתו של יואב. הדלת הקיצונית בבית משמאל, היא דלת ביתו של גובאני. יואב החנה את מכוניתו ברחבה שלפני ביתו, קרוב לביתו של ישראל כדי לקרוא לו לבוא לקחת ענבים. יואב עמד כשפניו מופנות אל בית ישראל, כאשר הופיע גובאני עם הרובה בידו. כשהבחין יואב ברובה, הסתובב מיד ורץ כשפניו מופנות לעבר ביתו. אך הכדור ריס ששלח בו ישראל פגעו בו. הוא זחל מספר מטרים, דם תחתיו ליד קיר ביתו, כשרגליו ליד הפתח.

אשת ההרוג

רינה מדר (28) מצביעה בידה על המקום בו פגעו כדורי הצייד, שנורו מרובהו כפול-הקנה של ישראל. שנתיים יצא הזוג יואב ורינה לפני שהחליטו להינשא, אולם כבר מהערב הראשון הכריז יואב, לפי דברי רינה, כי "את הבחורה הזאת אני אשא לי לאשה". בניגוד למה שסיפרה צילה, אשתו של ישראל, על יחסיה עם יואב, יודעת רינה לספר על גישה חפזית מאד של ישראל אליה.